

NEMČIJA PROTI KOMISIJI

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (peti senat)

z dne 25. novembra 2009*

V zadevi T-376/07,

Zvezna republika Nemčija, ki jo zastopajo M. Lumma, J. Möller in B. Klein, zastopniki,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata K. Gross in B. Martenczuk, zastopnika,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2007) 3226 z dne 18. julija 2007 o predložitvi informacij v zvezi z dvema programoma državnih pomoči, za katera

* Jezik postopka: nemščina.

velja Uredba Komisije (ES) št. 70/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov [87 ES] in [88 ES] pri pomoči za majhna in srednje velika podjetja (UL L 10, str. 33),

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (peti senat),

v sestavi M. Vilaras, predsednik, M. Prek (poročevalec) in V. M. Ciucă, sodnika,
sodna tajnica: T. Weiler, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 25. junija 2009

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

- ¹ V členu 3 Uredbe Sveta (ES) št. 994/98 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov [87 ES] in [88 ES] za določene vrste horizontalne državne pomoči (UL L 142, str. 1) (v nadaljevanju: osnovna uredba), naslovljenem Preglednost in spremljanje, je določeno:

„1. Komisija pri sprejemanju uredb na podlagi člena 1 državam članicam postavi podrobna pravila za zagotavljanje preglednosti in spremljanja pomoči, izvzete iz uradne priglasitve, skladno s temi uredbami. Takšna pravila sestavljajo zlasti zahteve iz odstavkov 2, 3 in 4.

2. Pri izvajanju sistemov pomoči, ki so bili izvzeti na podlagi takšnih uredb ali pri posameznih pomočeh, dodeljenih zunaj sistema, države članice pošljejo Komisiji za objavo v Uradnem listu Evropskih skupnosti povzetke informacij o takih sistemih pomoči ali takih posameznih pomočeh, ki niso zajete z izvzetimi sistemi pomoči.

3. Države članice evidentirajo in združijo vse informacije o uporabi skupinskih izjem. Če ima Komisija informacije, zaradi katerih dvomi o pravilnem izvajanju uredbe o izvzetju, ji države članice pošljejo kakršne koli informacije, ki se ji zdijo potrebne za oceno, ali je pomoč združljiva s to uredbo.

4. Vsaj enkrat na leto države članice pošljejo Komisiji poročilo o izvajanju skupinskih izjem, skladno s posebnimi zahtevami Komisije, po možnosti v elektronski obliki. Komisija omogoči dostop do teh poročil vsem državam članicam. Svetovalni odbor iz člena 7 ta poročila enkrat na leto pregleda in jih oceni.“

² V uvodni izjavi 20 Uredbe Komisije (ES) št. 70/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov [87 ES] in [88 ES] pri pomoči za majhna in srednje velika podjetja (UL L 10,

str. 33) v takrat veljavni različici (v nadaljevanju: uredba o oprostitvi MSP), ki je bila sprejeta na podlagi člena 1 osnovne uredbe, je navedeno:

„Zaradi jasnosti in učinkovitega spremljanja v skladu s členom 3 [osnovne uredbe] je treba pripraviti standardno obliko poročila, v katerem države članice predložijo Komisiji kratek povzetek podatkov, kadar je v skladu s to uredbo uveden program pomoči ali odobrena posamična pomoč, neodvisno od programa pomoči, zato da se predloženi podatki objavijo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*. Iz istih razlogov je primerno določiti pravila o evidenci, ki jo morajo voditi države članice v zvezi s pomočjo, ki se sprosti s to uredbo. Glede letnega poročila, ki ga morajo države članice predložiti Komisiji, je primerno, da ta določi zanj posebne zahteve, vključno s podatki v računalniški obliki glede na široko dostopnost potrebne tehnologije.“

- 3 V členu 9(2) uredbe o oprostitvi MSP, naslovljenem Preglednost in spremljanje, je določeno:

„Države članice vodijo natančno evidenco o programih pomoči, izvzetih po tej uredbi, o posamični pomoči, odobreni po teh programih, in o posamični pomoči, izvzeti s to uredbo in odobreni zunaj katerega koli obstoječega programa pomoči. Takšna evidenca vsebuje vse potrebne podatke, da se ugotovi, ali so pogoji za izjemo po tej uredbi izpolnjeni, vključno s podatki, da ima podjetje status MSP. Države članice hranijo evidenco o posamični pomoči 10 let od datuma odobritve in evidenco o programih pomoči 10 let od datuma, ko je bila odobrena zadnja posamična pomoč po programu. Komisija lahko od države članice pisno zahteva, da v 20 delovnih dneh ali daljšem roku, če je tako določeno v zahtevku, predloži vse podatke, za katere Komisija meni, da so potrebni za ugotovitev, ali so izpolnjeni pogoji iz te uredbe.“

Dejansko stanje

- 4 Komisija Evropskih skupnosti je z dvema dopisoma z dne 26. julija 2006 od Zvezne republike Nemčije zahtevala, da ji predloži informacije v zvezi s programoma pomoči XS 24/2002 in XS 29/2002, da bi preverila, ali sta bila ta programa združljiva z uredbo o oprostitvi MSP. Zlasti je bila zaprosena, da Komisiji posreduje seznam upravičencev, ki so leta 2005 na podlagi teh dveh programov prejeli pomoč, ki je presejala 200.000 EUR, in podatke o teh upravičencih. Zvezna republika Nemčija je te zahteve glede programa pomoči XS 24/2002 izpolnila 24. avgusta 2006, glede programa pomoči XS 29/2002 pa 1. septembra in 25. oktobra 2006.
- 5 Komisija je v dveh dopisih z dne 30. oktobra 2006, ki sta se nanašala na programa pomoči XS 24/2002 oziroma XS 29/2002, poudarila, da se zdi, da sta ta programa skladna z določbami uredbe o oprostitvi MSP. Komisija je po tem, ko je ponovila namen preverjanja spoštovanja navedene uredbe glede omejenega števila ukrepov pomoči, ki ga je navedla v dopisih z dne 26. julija 2006, za programa pomoči XS 24/2002 in XS 29/2002 zahtevala predložitev informacij o petih upravičencih, ki so v letu 2005 prejeli največje pomoči.
- 6 Zvezna republika Nemčija je z dopisom, ki ga je Komisija prejela 10. novembra 2006, zavrnila predložitev dodatnih informacij o zadevnih načrtih v zvezi s programom pomoči XS 24/2002. Komisija je Zvezni republiki Nemčiji 21. decembra 2006 ponovno poslala zahtevo za predložitev informacij in nato 9. februarja 2007 še opomin. Zvezna republika Nemčija je 18. aprila 2007 potrdila svojo zavrnitev predložitve zahtevanih informacij.
- 7 Ker Zvezna republika Nemčija ni posredovala pisnega odgovora na dopis Komisije z dne 30. oktobra 2006, je ta v zvezi s programom pomoči XS 29/2002 nanjo

19. decembra 2006 naslovila opomin. Zvezna republika Nemčija je 29. januarja 2007 zavrnila predložitev zahtevanih informacij. Ta zavrnitev je bila potrjena 18. aprila 2007.

- 8 Komisija je 18. julija 2007 sprejela odločbo C(2007) 3226, s katero je od Zvezne republike Nemčije zahtevala, naj ji predloži določene informacije v zvezi s programoma pomoči XS 24/2002 in XS 29/2002 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).
- 9 Zvezna republika Nemčija je Komisiji z dopisom z dne 30. avgusta 2007 predložila zahtevane informacije, pri čemer je obdržala svoje stališče, da Komisija predložitve teh informacij ne more zahtevati, če ne dvomi o izpolnjevanju obveznosti iz uredbe o oprostitvi MSP.

Izpodbijana odločba

- 10 V točkah od 14 do 25 izpodbijane odločbe je pod naslovom Splošne ugotovitve navedeno:

„14 Informacije, ki jih je Zvezna republika Nemčija predložila v odgovor na zahtevo za predložitev informacij [z dne 26. julija 2006] so nepopolne in Komisiji ne omogočajo presoje združljivosti navedenih programov pomoči z [uredbo o oprostitvi MSP].

- 15 Zvezna republika Nemčija zavrača predložitev informacij o posameznih primerih uporabe zadevnih programov pomoči, saj mora Komisija v skladu s členom 3(3)

[osnovne] uredbe, zato da na državo članico lahko naslovi zahtevo za predložitev informacij, imeti konkretne dvome glede pravnega izvajanja uredbe o oprostitvi [MSP].

- 16 Nemški organi trdijo, da določbe o preglednosti in spremljanju, ki jih vsebuje člen 9 uredbe o oprostitvi [MSP], ki Komisijo pooblaščajo, da lahko zahteva vse informacije, za katere meni, da so potrebne za oceno, ali so pogoji za izjemo izpolnjeni, Komisiji ne podeljujejo splošne pravice spremljanja, ampak to pravico omejujejo na primere, v katerih dvom obstaja.
- 17 Nemški organi menijo, da člen 9 uredbe o oprostitvi [MSP] Komisiji ne podeljuje nobenega drugega pooblastila razen tistega iz člena 3(3) [osnovne uredbe]. Zato je treba šteti, da dokaz dvoma omejuje pooblastilo Komisije za spremljanje.
- 18 Komisija je na to odgovorila, da je spremljanje mogoče šteti za končano šele po tem, ko je bilo pregledanih več posameznih ukrepov pomoči, dodeljenih na podlagi izbranega programa pomoči.
- 19 Komisija dodaja, da člen 3(3) [osnovne uredbe] določa le minimalne splošne zahteve na področju preglednosti in spremljanja in pooblastila Komisije za spremljanje ne omejuje le na sumljive primere.
- 20 Dolžnost Komisije, da določi pravila za zagotovitev spremljanja v skladu s členom 3(1) [osnovne uredbe], je treba razumeti glede na uvodno izjavo 10 te

uredbe, v skladu s katero je ‚Komisija v sodelovanju z državami članicami obvezana, da nenehno preverja vse sisteme obstoječe pomoči, kot zahteva člen 88(1) ES.

- 21 Zaradi tega ni mogoče šteti, da je člen 9 uredbe o oprostitvi [MSP] v nasprotju z [osnovno uredbo].

- 22 Iz tega je torej razvidno, da Zvezna republika Nemčija s tem, da je zavrnila predložitev zahtevanih informacij, ni izpolnila obveznosti iz člena 9 uredbe [o oprostitvi MSP], ki temelji na členu 3 [osnovne uredbe] in členu 88(1) ES.

- 23 Treba je navesti, da je Sodišče odločilo, da Komisija z namenom ohranjanja statusa *quo* lahko sprejme zaščitne ukrepe, če so zaradi prakse nekaterih držav članic programi, določeni s členoma [87 ES] in [88 ES], izkrivljeni ali izigrani.

- 24 Spoštovanje določb uredbe o oprostitvi [MSP], ki se nanašajo na preglednost in spremljanje, je nujen pogoj za to, da je pomoč v skladu s členom 88(3) ES izvzeta iz obveznosti priglasitve. Komisija v takih okoliščinah zato ne more vedno odločiti, ali vsak ukrep pomoči, ki se lahko dodeli na podlagi tega programa pomoči, izpolnjuje vse pogoje iz uredbe o oprostitvi [MSP], kot zahteva člen 3(2)(a) uredbe.

- 25 Komisija se je torej odločila, da Zvezno republiko Nemčijo pozove, naj ji predloži informacije, ki jih je že zahtevala na podlagi člena 9 uredbe o oprostitvi [MSP]. Zahtevane informacije je treba posredovati Komisiji v roku 20 dni.“

Postopek in predlogi strank

- 11 Zvezna republika Nemčija je 26. septembra 2007 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila to tožbo.
- 12 Zvezna republika Nemčija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:
- izpodbijano odločbo razglasi za nično;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 13 Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 14 Zvezna republika Nemčija se v podporo svoji tožbi sklicuje na dva tožbena razloga, in sicer na to, da Komisija ni bila pristojna za sprejetje izpodbijane odločbe, in na kršitev načela *non venire contra factum proprium*.

Prvi tožbeni razlog: domnevna nepristojnost Komisije

Trditve strank

- 15 Zvezna republika Nemčija trdi, da Komisija ni pristojna za sprejetje izpodbijane odločbe, saj naj ji člen 9(2), četrti stavek, uredbe o oprostitvi MSP, razlagan ob upoštevanju člena 3(3), drugi stavek, osnovne uredbe, ne bi podeljeval pooblastila, da zahteva predložitev informacij o programih pomoči, za katere velja uredba o oprostitvi MSP, če ni informacij, zaradi katerih bi dvomila o izpolnjevanju pogojev iz te uredbe.
- 16 Ker je člen 9(2), četrti stavek, uredbe o oprostitvi MSP nejasen, ga je treba razlagati ob upoštevanju člena 3(3), drugi stavek, osnovne uredbe. Zvezna republika Nemčija poudarja, da je v členu 9(2), četrti stavek, uredbe o oprostitvi MSP navedeno le, da

Komisija od zadevne države članice lahko zahteva informacije, da bi preverila, ali so bili pogoji za izjemo izpolnjeni. Vendar samo iz te določbe ni razvidno, ali je taka zahteva za predložitev informacij mogoča le, če obstaja razlog, ki jo upravičuje, ali pa je mogoča ne glede na obstoj kakršnega koli razloga.

- 17 Zvezna republika Nemčija meni, da člen 3(3), drugi stavek, osnovne uredbe Komisiji omogoča, da od države članice zahteva, da ji predloži informacije, le če ima dokaze, zaradi katerih lahko dvomi o izpolnjevanju pogojev iz uredbe o oprostitvi.
- 18 Glede na besedilo člena 3(3), drugi stavek, osnovne uredbe se zato diskrecijska pravica, ki je priznana Komisiji s členom 9(2), četrti stavek, nanaša le na obseg informacij, ki jih je treba posredovati, ne pa na razloge, ki upravičujejo tako zahtevo za predložitev informacij.
- 19 Poleg tega Zvezna republika Nemčija – zlasti ob sklicevanju na uvodno izjavo 20 uredbe o oprostitvi MSP – trdi, da cilj člena 9 navedene uredbe ni zagotavljanje učinkovitega spremljanja na splošno, ampak predvsem v smislu člena 3 osnovne uredbe. Iz tega sklepa, da je obseg pooblastil Komisije za spremljanje treba presoditi glede na edino pravo merilo, ki je člen 3 navedene uredbe.
- 20 Komisija predlaga zavrnitev tega tožbenega razloga.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 21 Najprej je treba ugotoviti, da obrazložitev Zvezne republike Nemčije v zvezi z domnevno nepristojnostjo Komisije za sprejetje izpodbijane odločbe niti izrecno niti posredno ne vsebuje nobenega ugovora nezakonnosti člena 9(2), četrti stavek, uredbe o oprostitvi MSP, ker naj bi bil v nasprotju s členom 3(3), drugi stavek, osnovne uredbe, kar je Zvezna republika Nemčija priznala na obravnavi in s čimer se je Sodišče prve stopnje seznanilo. Trditve Zvezne republike Nemčije temeljijo le na domnevni dvoumnosti člena 9(2), četrti stavek, uredbe o oprostitvi MSP in na nujnosti, ki naj bi iz tega izhajala, da ga je treba razlagati glede na osnovno uredbo.
- 22 V skladu z ustaljeno sodno prakso je določbo sekundarnega prava Skupnosti, ki potrebuje razlago, po možnosti treba razlagati tako, da je združljiva s pravili Pogodbe. Poleg tega je treba izvedbeno uredbo, če je mogoče, razlagati tako, da je združljiva z določbami osnovne uredbe (sodbi Sodišča z dne 10. septembra 1996 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-61/94, Recueil, str. I-3989, točka 52, in z dne 24. junija 1993 v zadevi Dr. Tretter, C-90/92, Recueil, str. I-3569, točka 11). Vendar te sodne prakse ni mogoče uporabiti v zvezi z določbo izvedbene uredbe, ki je jasna in nedvoumna in zato ne potrebuje nobene razlage.
- 23 Treba je ugotoviti, da besedilo člena 9(2), četrti stavek, uredbe o oprostitvi MSP ni dvoumno glede svojega natančnega pomena. Iz njega je jasno razvidno, da Komisija od držav članic lahko zahteva vse podatke, za katere meni, da so potrebni za ugotovitev, ali so izpolnjeni pogoji iz uredbe o oprostitvi MSP.

- 24 Iz jasnega in nedvoumnega besedila člena 9(2), četrti stavek, uredbe o oprostitvi MSP torej nujno izhaja, da lahko Komisija na podlagi te določbe od države članice v vseh okoliščinah zahteva predložitev informacij.
- 25 Tudi sklicevanje Zvezne republike Nemčije na uvodno izjavo 20 uredbe o oprostitvi MSP ne more ovreči te ugotovitve. Iz besedila te uvodne izjave namreč ni razvidno nobeno neskladje s členom 9(2), četrti stavek, uredbe o oprostitvi MSP, ki bi lahko povzročilo dvoumnost glede smisla te določbe. V zvezi s tem je treba poudariti, da v navedeni uvodni izjavi niso omenjene nobene okoliščine, v katerih bi Komisija od države članice lahko zahtevala predložitev informacij v zvezi z izvzetimi programi pomoči.
- 26 Iz jasnega besedila člena 9(2), četrti stavek, uredbe o oprostitvi MSP je zato razvidno, po eni strani, da te določbe ni treba razlagati ob upoštevanju člena 3(3), drugi stavek, osnovne uredbe in, po drugi strani, da Komisija s sprejetjem izpodbijane odločbe ni prekoračila pooblastila iz te določbe.
- 27 Prvi tožbeni razlog je torej treba zavrnil, ne da bi bilo treba oceniti obseg pooblastil, ki jih Komisiji podeljuje člen 3(3), drugi stavek, osnovne uredbe.

Drugi tožbeni razlog: domnevna kršitev načela „non venire contra factum proprium“

Trditve strank

- 28 Zvezna republika Nemčija trdi, da je Komisija v okviru reforme prava državnih pomoči objavila več predlogov sprememb, iz katerih je mogoče sklepati, da nima pooblastil za spremljanje, če ne obstajajo razlogi, ki bi ga upravičevali.
- 29 Prvič, iz točk 52 in 54 akcijskega načrta državnih pomoči, na katerega se Komisija sklicuje v svojih dopisih z dne 26. julija 2006, je razvidno, da je njegov namen omogočiti Komisiji, da „v primeru dvomov ali pritožb lahko preveri združljivost pomoči“.
- 30 Drugič, Zvezna republika Nemčija se sklicuje na predlog spremembe osnovne uredbe, katere namen naj bi bil priznati Komisiji možnost naključnega spremljanja, ne da bi imela informacije, zaradi katerih dvomi o pravilnem izvajanju uredbe. Iz tega nujno izhaja, da taka možnost v skladu z veljavnim pravom ne obstaja.
- 31 Tretjič, enako bi bilo treba ugotoviti glede osnutka uredbe o splošnih skupinskih izjemah na področju državnih pomoči, ki ga je Komisija predstavila leta 2007 (UL C 210,

str. 14). Zvezna republika Nemčija namreč poudarja, da Komisija predlaga sprejetje novega odstavka 7 k členu 9, pri čemer navaja, da bo „redno spremljala ukrepe pomoči, o katerih je bila obveščena v skladu z odstavkom 1“.

32 Na podlagi navedenega Zvezna republika Nemčija sklepa, da je Komisija kršila načelo „*non venire contra factum proprium*“. V svoji repliki dodaja, da Komisija s tem, da se oddaljuje od tega prejšnjega stališča, krši načelo varstva legitimnih pričakovanj. Na obravnavi se je prav tako sklicevala na prakso Komisije, v skladu s katero ta izvaja spremljanja, le ko obstaja dvom glede izpolnjevanja pogojev iz uredbe o oprostitvi MSP.

33 V odgovor na trditev Komisije, da načelo „*non venire contra factum proprium*“ ni načelo prava Skupnosti, Zvezna republika Nemčija navaja, da so se sodišča Skupnosti v več primerih sklicevala na to „načelo“. Prav tako spominja, da je to načelo vsebinsko blizu ne le načelu varstva legitimnih pričakovanj, ampak tudi načelu pravne varnosti.

34 Poleg tega Zvezna republika Nemčija izpodbija stališče Komisije, da ta tožbeni razlog ni podprt s trditvami, ki bi dokazovale obstoj legitimnih pričakovanj.

35 V zvezi s trditvijo Komisije, da načelo varstva legitimnih pričakovanj ni kršeno, ker člen 9(2), četrti stavek, uredbe o oprostitvi MSP omogoča spremljanje, če ne obstaja dvom, Zvezna republika Nemčija opozarja na svoje trditve, navedene v okviru prvega

tožbenega razloga, ki se nanašajo na pomen, ki ga je treba pripisati tej določbi. Iz tega sklepa, da sprememba prakse Komisije resnično pomeni kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj.

- 36 V zvezi s trditvijo Komisije, da je bil namen njenega osnutka spremembe osnovne uredbe le pojasniti, da je ne glede na kakršen koli dvom upravičena izvajati spremljanje, Zvezna republika Nemčija meni, da ni prepričljiva. V bistvu navaja, da potreba po takem pojasnilu kaže, da Komisija ne meni, da ji člen 3 osnovne uredbe omogoča tako spremljanje.
- 37 Nazadnje, v zvezi posledicami, ki jih ima po mnenju Komisije dejstvo, da njen osnutek uredbe o splošnih skupinskih izjemah temelji na osnovni uredbi, Zvezna republika Nemčija meni, da temeljijo na napačni razlagi osnovne uredbe.
- 38 Komisija predlaga zavrnitev tega tožbenega razloga.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 39 Zvezna republika Nemčija v okviru tega tožbenega razloga v bistvu trdi, da je tudi Komisija razlagala člen 9(2), četrti stavek, uredbe o oprostitvi MSP tako, da ji, če ni

dvoma glede izpolnjevanja navedenih pogojev, ne omogoča spremljanja, kar potrjuje tudi njena praksa odločanja. Zato naj se od te razlage ne bi smela oddaljiti. To je namreč mogoče izpeljati iz njenih trditev v zvezi s kršitvijo pravila „*non venire contra factum proprium*“ in pozneje, v fazi replike, v zvezi s kršitvijo načela varstva legitimnih pričakovanj.

40 Taka trditev ni prepričljiva. Glede na jasno besedilo člena 9(2), četrti stavek, uredbe o oprostitvi MSP Zvezna republika Nemčija namreč ne more dvomiti o natančnem obsegu pooblastil, ki jih ima Komisija na podlagi te določbe. Torej se zaradi omejitve obsega pooblastil Komisije na podlagi te določbe ne more sklicevati na kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj.

41 Nikakor pa dokazi, ki jih je predložila Zvezna republika Nemčija, ne morejo biti podlaga za legitimna pričakovanja glede načina, na katerega Komisija namerava uporabiti svoja pooblastila iz člena 9(2), četrti stavek, uredbe o oprostitvi MSP.

42 Prvič, glede trditev, ki jih je Zvezna republika Nemčija na obravnavi navajala v zvezi s tem, da je med začetkom veljavnosti uredbe o oprostitvi MSP in zahtevami o predložitvi informacij, ki so osnova za izpodbijano odločbo, obstajala praksa Komisije, v skladu s katero je spremljanje izvajala le, če je obstajal dvom glede izpolnjevanja pogojev iz te uredbe, je treba navesti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso ni mogoče imeti legitimnih pričakovanj glede ohranitve obstoječega položaja, ki ga Komisija lahko spremeni v okviru izvajanja svoje diskrecijske pravice (glej v tem smislu in po analogiji sodbo Sodišča z dne 28. junija 2005 v združenih zadevah Dansk Rørindustri in drugi

proti Komisiji, C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, ZOdl., str. I-5425, točka 171 in navedena sodna praksa).

43 Drugič, Zvezna republika Nemčija se sklicuje na to, da je Komisija v točki 52 svojega akcijskega načrta državnih pomoči zapisala, da „bi morale države članice aktivneje sodelovati, da bi zagotovile popolno izpolnjevanje pogojev za izjemo in da bi se potrebne informacije hranile [...], da bi Komisija v primeru dvomov ali pritožb lahko preverila združljivost“. Vendar, kot priznava Zvezna republika Nemčija sama, je ta del treba brati v povezavi s točko 54 tega načrta, v kateri Komisija navaja, da bo okrepila svoje spremljanje. Iz povezanega branja teh dveh točk zato ni razvidna nikakršna jasna izjava volje Komisije, da bo izvajanje svojih pooblastil za spremljanje izpolnjevanja pogojev uredbe o oprostitvi MSP omejila le na primere, v katerih obstoja dvom.

44 Tretjič, dejstvo, da je Komisija v svojem osnutku uredbe o splošnih skupinskih izjemah predvidela drugačno opredelitev pooblastil, ki jih ima na voljo glede spremljanja izvzetih pomoči, ne vpliva na jasen pomen člena 9(2), četrti stavek, uredbe o oprostitvi MSP, ki edini velja v okoliščinah obravnavanega primera.

45 Četrtič, v zvezi z dejstvom, da je namen predloga Komisije za spremembo osnovne uredbe, da se ji v okviru te uredbe podelijo pooblastila za naključno spremljanje, je treba navesti, da se nanaša na razlago člena 3(3), drugi stavek, osnovne uredbe in ga torej ni mogoče upoštevati. Ker v zvezi s členom 9(2), četrti stavek, uredbe o oprostitvi MSP ni

bil uveljavljan ugovor nezakonnosti in ker je njegovo besedilo jasno, pomen člana 3(3), drugi stavek, ne vpliva na uspeh te tožbe.

46 Drugi tožbeni razlog je torej treba zavrniti in zato je treba zavrniti tudi tožbo v celoti.

Stroški

47 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker Zvezna republika Nemčija ni uspela, se ji, kot je predlagala Komisija, naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (peti senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Zvezni republiki Nemčiji se naloži plačilo stroškov.

Vilaras

Prek

Ciucă

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 25. novembra 2009.

Podpisi